

La imperfecció de l'adulteri

El segell Quid Pro Quo, de l'editorial El Gall Editor, va nàixer aquest mateix any amb l'impecable propòsit de fer arribar als lectors en català diferents grans obres de la literatura universal. Alberto Manguel, Édouard Levé o Gonçalo M. Tavares, entre més, han estat alguns dels autors amb els quals s'ha encetat aquest nou catàleg. Un dels encerts, en tot cas, ha estat començar també amb una literatura en la qual cal omplir encara molts buits, no sols entre els lectors més o menys generalistes. El títol escollit és *L'escopeta de caça*, de Yasushi Inoue (1907-1991), un escriptor conegut i reconegut al Japó, condecorat amb l'Ordre de Cultura, màxim guardó a un artista. I autor d'una extensa obra amb una cinquantena de novel·les i el triple de relats.

Malgrat això, Inoue no havia estat traduït encara al català. I tot i que reconèixer buits i llacunes té un punt traumàtic per a aquells que ens dediquem a escriure sobre llibres, he de reconèixer que tampoc no havia tingut accés a l'obra d'aquest autor en altres llengües. L'edició, per tant, amb una elegant traducció de Jordi Mas, autor de les versions catalanes de diversos clàssics i obres modernes nipones, no pot ser més oportuna.

L'escopeta de caça és una brevíssima novel·la que, a més, figura entre les primeres obres de l'autor, publicades a finals de la dècada de 1940. Però s'intueix una excel·lent porta d'entrada a l'univers d'aquest autor. D'una banda, el llibre és interessant per l'estil, d'una cadència, senzillesa aparent i recer que no deixa de sorprendre el lector occidental, més avesat a una literatura més pirotècnica i explícita.

Altrament, també cal ressenyar la manera ben intel·ligent d'estructurar una història tan curta, que malgrat la brevetat és capaç de dir moltes coses —una contradicció aparent amb el que havíem dit sobre el ritme— i que, per sobre de tot, conté reflexions certament colpidores sobre

l'adulteri i les distorsions i complicacions que introdueix en les relacions, no sols en les maritals.

El relat comença de manera intrigant: un escriptor publica per compromís un poema en una revista d'una societat de caçadors. Temps després, un desconegut, Josuke Misugi, li escriu assegurant que se sent identificat amb el que es conta en el poema i li trameta les cartes de tres dones, dirigides a ell, sobre les quals es vehicula la història d'un adulteri.

Una de les cartes és de la filla d'un amant de Misugi, Shoko, qui li conta que ha accedit als diaris de la seua mare en morir i haver-se assabentat així de la història d'amor que els va unir. L'altra missiva, igualment significativa, és de l'esposa de Misugi, Midori, una explicació de les raons que la van empènyer a abandonar el seu marit. Finalment, hi ha la carta pòstuma de l'amant, Saiko, en la qual conta les raons que la porten a suïcidar-se.

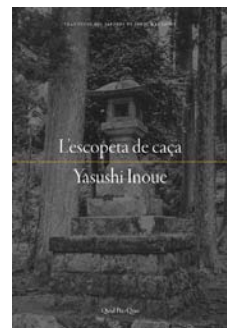
La composició del mosaic del que és l'adulteri no pot ser més suggeridora i conté una bifurcació de punts de vista inspirada en l'escriptor Ryunosuke Akutagawa i que arribà a la cultura occidental a través de la pel·lícula d'Akira Kurosawa *Rashomon*.

En aquest cas, però, no es tracta tant de contemplar les diferents versions d'una història, que no presenten grans variacions en el que és substancial, com ara de veure com experimenta cadascun dels personatges femenins la vivència: l'obsessió de l'amant pel tarannà pecaminós de l'adulteri, per a la qual sols troba la mort com a sortida, la manera de viure la traïció per part de l'esposa ("Va ser molt, molt després, que vaig decidir obertament que, si tu m'enganyaves, jo també t'enganyaria"), el trauma de la filla...

Tot plegat explicat amb una intensitat emocional que colpeix i captiva. Que convida a una lectura reposada i molt conscient. Un llibre que no s'oblida fàcilment.

Yasushi Inoue

L'escopeta de caça

YASUSHI INOUE

Traducció de Jordi Mas
Quid Pro Quo, 2018
Novel·la, 67 pàgines